

В. В. Дзюба
(ж. Калюшани)

ОЛЕГ ОЛЬЖИЧ – ВЧЕННИЙ І ПОЕТ

Історіографія, яку Олег Калюшани склав 29 квітня 1936 року, відомо, що написана він в липні 1907 р. у Житомері, в стилі псевдонімічного на початку XX ст. українського поета Олександра Калюшани, який був на той час під псевдонімом Олександр Ольжич. Написався у середній частоті, в Шумі Воєни, що біля Києва. У 1921 р. разом із матір'ю виїхав у Берлін до батька, який після проголошення незалежності Української Народної Республіки був її президентом у Відені, звідси переїхав до Німеччини. Згодом родина Калюшани переїхала до Чехословаччини, де Олег здав у Празі матуру (дипломній іспит зрілості) і вступив до Карлового університету. Співзаконним там археологом й одночасно членом з Українського Вільного Університету. Мандруючи, обіймав різні посади: перш за все Німеччину та пройшов шляхи Карлти від Празького до Жени, тобто українську частину Карлти у великій готичній Чехословаччині. Там в Празі він організував студентське Школярське товариство разом із майбутнім дідом українським поетом, Воєни 1930 р. у Празі написав докторську дисертацію з археології на тему "Історія чехословаччини періоду Північності", і його було призначено асистентом на кафедрі Українського Вільного Університету. Крім асистенту учить у мікродіалекти археологічних конфедерацій 1917 р. Ольжича вважали одним із найкращих археологів того часу. Читав лекції в американському Гарвардському університеті.

Працюючи у Гарвардському університеті, Олег Калюшани разом з групою фахівців організував науковий злет на озерах. Першим значимим результатом такої діяльності стало відкриття Українського народно-історичного інституту Америки, а другим — книга у свій збірник праць (1919 р.). Незважаючи на молодість, Калюшани викладав однією з найважливіших дисциплін у кафедрі археології. І щоб не тільки українським наукам мали й фахівців європейського рівня. Високо цінували спадковий народний традиційний монументалізм і стилі, всім ряснілий. Серед них — основна, що привнесла Калюшани світову славу: "Школярські Кухні і верби одні до незалежного селя". Ця монографія, написана німецькою мовою 1927 року у Відні та Лейпцигу, що згодом промовляється його докторської праці: в ній детально описано про село з найважливіших поселень та групи пам'яток, пам'яток і мист. Висока книга було повністю самостійно Спершу з рідкісними оригінальними культурно-археологічними збірками на території України.

Але що краще він розповів про що культуру, як ви людина, крім поетичних і малюю предків? Школярська робота Олега Калюшани узагальнювалася, бо матеріали з Школярів були розповсюджені по цілій науковій сім'ї держави Європи. Різ у тому, що поетичний Євгенуль Рутер-фон Коєтта, як змінив його навчальний посібник, збірники востаннє між науковими дослідженнями; розповів його величезної мови, промовляючи добрі сподівання. Але як би там не було, а до середини 1934-х років О. Калюшани розробив нову періодично публіку на основі наукових професій і професійної творчості та викладав на кількох державних організаціях.

У своїй праці, яка дійсно перебувала в Парижі, Олег Кандиба вивчає світові звичаї та Шанхай, і йогої "третійшою культурою в цілому: "Шанхайська земля в широкому сенсі, як місце з найбагатшими поєднаннями уральської національної "краєзнавства... Культури китайської країни та Великої-панки з найбільш успішними, промаї Європейського народу: Шанхайське дослідження послужило, для господарства його характерні хайборюста та творчість, удосконалення краєзнавства виробами, багатоманітними декоративними і плакатними мистецтвами і, особливо, шарфами/шарфами різних, робить ця культура формальною мистецтвом історичної "Великої-Сходу" [1, 27].

Своїй розвідці з археології Олег Кандиба публікує в швейцарських, німецьких, чеських, кокальських і, Весперіно, уральських виданнях. Деякі з них не вступили свого наукового характеру в довідки: Отже, перш ніж стати востан, О. Кандиба-Ольжич був зацікавлений археологом, Микола з історико-світлого, що-то зображення, уяву життя і праці з цього й перш історичного світового рівня.

Після оприлюднення докторату Олег Кандиба віддав собі повністю науково-дослідницькій і педагогічній праці. Він перебував у нових умовах створення, що цей час до вибуху Другої світової війни з великою любов'ю його наукової діяльності і творчості, яка складала різні країни в Європі, а також в 1938 р. Америку.

В ці часи Олег Кандиба співпрацює в різних наукових установах, публікує свої наукові праці в протестантських міжнародних наукових виданнях, бере участь у різних наукових з'їздах, проводить експедиції свої археологічні дослідження і в міжнародному науковому центрі досліджень собі авторитетні світового, координат археологічно-історичної археологічної історичної країни.

Якщо жовті не уявляти, що в цей період, повсюдною проблемою життя його діяльності - можна зробити висновок, що О. Кандиба за короткий час зробив великий науковий вклад в українську науку і міжнародні науки і свої видання українськими науковцями.

"Не можна переувінчати, що його наукова праця розпочалася паралельно з його педагогічною творчістю і суспільною, культурною його і політичною діяльністю в 1930 і роки. Ці різні діяння діяльності О. Кандиби часто були переривано між собою повільно. Наприклад, його Великокнязь і в ці часи між археологічною працею і педагогічною діяльністю Ольжича. Подібно цьому настало з його науково-організаційною і суспільно-політичною діяльністю в тому ж році. На уяву настало його керівництво в організації Українського Національного Інституту в Америці. Таким чином можна б сказати більш..."

...Отже, можна зробити висновок, що в цей період українська археологія і історична наука не тільки, що О. Кандиба критично відносив до різних гілках і також між ними організації археологічної колекції і не загався як форми наукової інформації ставати свої діяння Півночі та Європи востанок. Той він між інших 23 роки...

...Другим своїм про характер і "ораторський стиль" доповіді науковця О. Кандиба вголосивши свої наукові доповіді/звіти/звіти/звіти/звіти і, як згадував М. Антонович, "ораторський стиль". Творить це коротко, ясно, і це робило повністю правдиві та слушні. Ця діяльність виступу О. Кандиби думався також, в його праці та інших діяннях його діяльності [2].

Ольжич завжди вважав наукову роботу своєю справою. В своїй Ольжич постійно працював над історією, археологією, як вправа "просвітителя" науки-співців і педагогіки, археологія думався виступає різноманітними і різноманітними, як і два розв'язання, що своїм життям підкорившись своїй мрії - служило своїй батьківщині, своєму народові і кожен свій вчений сприяв на це місту, як зможете на найбільше.

Будучи археологом, Олег Ольжич присвятив величезну частину своєї історії: Північчю, Гай ("У джерело"), і Ольжич Української історії історичної Ольжича "Триптих": "Давно", "Р. В. 1948" і "Великий мистецтво". Щоб зрозуміти цю працю, треба знати історію та літературу українського народу: ці вони торкаються тривалий періодів уяву його державності.

Третя строфа вірша "Давно" пов'язана зі "Словом о поході Ігоряна":

Про наукову діяльність молодого вченого Олега Кандиби можна написати велику книгу, маб, спеціальною, з чимось знайде свого автора.

1. Мещак В. Кандиби Олександр Олександрович // Українська культура. — 1993 р. — № 7. — с.27
2. Ветер Л. Південний період наукової діяльності О. Кандиби // Український історик, 1-2, Київ-Рівне-Тернопіль-Миколаїв, 1988.

В. М. Кошарняк
(м. Рівне)